

2003:36

Motion av Ewa Samuelsson (kd) om generösare regler för servicehusboende

Servicehusen byggdes en gång med tanken att relativt friska pensionärer, som så önskade, skulle erbjudas boende tillsammans med andra äldre omkring sig. Där skulle finnas gemenskapsutrymmen, tillgång till restaurang och i viss mån hjälp av olika personalgrupper. I dag är situationen en helt annan. De flesta servicehus är nästintill sjukhem och de som biståndsbedöms att få ett sådant boende skall ha ett stort omvårdnadsbehov. Undantaget är de äldre som fått en lägenhet i ett servicehus utifrån den ursprungliga tanken och nu bor kvar även om de inte har ett vårdbehov.

Kvarboendepincipen, att den som vill bo kvar i eget hem skall få göra det så långt det är möjligt, är positiv. Att trots ökande krämpor kunna få bo kvar i sin hemvanda miljö, för den som så önskar, betyder trygghet för den enskilde. Men det finns ett stort men! Bland våra äldre känner sig en del socialt isolerade och är oroliga för ensamheten i det egna boendet. Det kan handla om boendet i sig. Många äldre i våra förorter bor i trevåningshus utan hiss, vilket försvårar och ibland omöjliggör för den enskilde att ta sig ut på egen hand. Det kan också handla om sådant som i andras ögon kan betraktas som "småkrämpor" men som för den äldre i sin ensamhet leder till ett liv i ständig oro. De ansöker då om plats på servicehus. De flesta får av biståndsbedömarna till svar att deras vårdbehov kan tillgodoses i hemmet, vilket till viss del är riktigt. Om ärendet överklagas till Länsrätten så får den äldre personen oftast också där avslag på sin ansökan.

Detta känns ovärdigt vårt samhälle. De av våra äldre som är någorlunda pigga och kan klara sig med viss hjälp söker inte till servicehus men de som gör det av ovan nämnda skäl borde kunna få ett servicehusboende om det ger dem trygghet och ett värdigare liv. Det finns undersökningar som visar att ensamhet i sig kan leda till ett större vårdbehov.

Det finns idag tomma platser på flera servicehus som skulle kunna erbjudas dessa äldre. Det är nu som de behöver platserna.

Om vi sedan utifrån nya beslut kommer att bygga seniorboenden både med hyres- och bostadsrätt så kan det framöver bli ett alternativ men för dessa av

våra äldre som ansöker idag borde en generösare biståndsbedömning åtminstone kunna göras för dem som är över 85 år.

Med anledning av ovanstående yrkar jag

att kommunfullmäktige beslutar om en generösare biståndsbedömning för servicehusboende.

Stockholm den 1 december 2003

Ewa Samuelsson